

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΒ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1894	Τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Δευτέρα 29 Ἰουνίου 2015	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Ἡ φωνὴ τοῦ Παύλου πρὸς τὴν σύγχρονη Ἑλλάδα

Ἐορτάζει, ἀγαπητοί μου, ὁ μέγας ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, ὁ ἰδρυτὴς τῶν πρώτων ἐκκλησιῶν τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Καὶ πρὸς αὐτόν, τὸν «πρῶτο μετὰ τὸν Ἔνα», τὴν κολοσσιαία αὐτὴ φυσιογνωμία τοῦ Χριστιανισμοῦ ποὺ ἀκτινοβολεῖ λαμπρὰ τὸ φῶς τοῦ Λυτρωτοῦ καὶ φωτίζει τοὺς αἰῶνες, στρέφονται σήμερα μὲ **εὐγνωμοσύνη** οἱ καρδιές τῶν Χριστιανῶν Ἑλλήνων.

Ἄρρηκτοι δεσμοὶ συνδέουν Παῦλο μὲ τὴν χριστιανικὴ Ἑλλάδα. Εἶνε ὁ πρῶτος ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ ποὺ ἐπισκέφθηκε τὴν πατρίδα μας. Περιώδευσε τὶς πόλεις τῆς, πότισε τὰ ἐδάφη τῆς μὲ τοὺς ἰδρωτὲς τῶν ἀποστολικῶν του κόπων. Καὶ ἀξιώθηκε, μέσα σ' αὐτὸ τὸ κέντρο τοῦ ἀρχαίου εἰδωλολατρικοῦ κόσμου, τὴν **Ἀθήνα**, νὰ δώσῃ τὴ μεγάλη, τὴν ἱστορικὴ ἰδεολογικὴ μάχη κατὰ τῆς συνασπισμένης φιλοσοφίας, νὰ νικήσῃ καὶ νὰ στήσῃ ἐκεῖ τὴ σημαία τοῦ Ἐσταυρωμένου. Ὁ ποταμὸς κοντὰ στοὺς **Φιλίππους**, αὐτὸς ὁ Ἰορδάνης τῆς Εὐρώπης ὅπως τὸν χαρακτήρισαν, ὅπου βαπτίσθηκαν οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ τῆς ἡπείρου μας, τὰ ἱστορικὰ τεῖχη τῆς **Θεσσαλονίκης**, τὰ δρομάκια τῆς **Βεροίας**, οἱ βράχοι τῆς **Ἀκροπόλεως**, ὁ ἰσθμὸς τῆς **Κορίνθου**, οἱ ἀκτὲς τῆς **Κρήτης**, τῆς **Κύπρου** καὶ τῆς **Μικρᾶς Ἀσίας**, τὰ βουνά, οἱ θάλασσοι καὶ τὰ πελάγη μας ἀντηχοῦν ἀκόμη ἀπὸ τὰ ῥήματά του, ποὺ ἔσεισαν τὸν εἰδωλολατρικὸν κόσμον καὶ φύτεψαν στὴν Εὐρώπη τὶς πρῶτες χριστιανικὲς ἐκκλησίες.

Ἔτσι, ἔχοντας ὁ Παῦλος τὴν πατρίδα μας ὡς πεδίο ἱεραποστολικῆς δράσεως, **ἔκανε τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος ἀκόμη λαμπρότερον σὲ ὅλον τὸν κόσμον.** Ὅπου κυκλοφορεῖ ἡ Καινὴ Διαθήκη –καὶ κυκλοφορεῖ σήμερα σὲ χίλιες καὶ πλέον γλῶσσες καὶ διαλέκτους– τὰ ὀνόματα τῶν Φιλιππων, τῆς Θεσσαλονίκης, τῆς Βεροίας, τῆς Κορίνθου, τῆς Ἐφέσου, τῆς Νικοπόλεως εἶνε γνωστὰ - πασίγνωστα· τὰ ξέρουν καὶ τὰ παιδιὰ τῶν κατηχητικῶν σχολείων, τὰ ξέρουν ἀπὸ τὶς

Πράξεις τῶν ἀποστόλων καὶ τὶς ἐπιστολὲς τοῦ Παύλου. Πλήθος Χριστιανοὶ ζητοῦν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὰ μέρη ὅπου πρωτοαντήχησε ἡ φωνὴ τοῦ πρωταθλητοῦ τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Στὴ Βέροια εἶδα στρατιῶτες ἀπὸ διάφορες χώρες τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἀνατολῆς, περνώντας ἀπὸ τὴν ἀποστολικὴ αὐτὴ πόλι, νὰ κατεβαίνουν ἀπὸ τὰ στρατιωτικὰ αὐτοκίνητά τους καὶ ν' ἀναζητοῦν, ποῦ εἶνε τὸ βῆμα ἀπ' ὅπου κήρυξε ὁ μέγας ἀπόστολος.

* * *

Ἀλλὰ ὁ Παῦλος, ποὺ πρὶν ἀπὸ δυὸ χιλιάδες χρόνια μίλησε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἑλλάδα, ἐξακολουθεῖ καὶ σήμερα νὰ ὁμιλῇ σ' ἐμᾶς τοὺς νεώτερους Ἕλληνες. **Μᾶς ὁμιλεῖ γραπτῶς**, διὰ τῶν ἐπιστολῶν του, καὶ ἰδιαίτερως ἐκείνων ποὺ ἀπευθύνονται στὶς ἑλληνικὲς πόλεις. Μᾶς ὁμιλεῖ μὲ ἀγάπη καὶ τρυφερότητα πατρικῆς καρδιάς. **Εἶνε ἡ ἴδια καρδιά** ποὺ ἔγραφε στοὺς προγόνους μας· *«Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέφυγε πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδιά ἡμῶν πεπλάτυνται· οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν, ... πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς»* (Β' Κορ. 6, 11-13)· σὰς μιῶ μὲ θάρρος καὶ πλατεῖα καρδιά, ἀνοιξτε κ' ἐσεῖς τὶς καρδιές σας. Μέσα στὴν πλατεῖα καρδιά τοῦ Παύλου βρίσκουν θέσι ὅλοι οἱ Ἕλληνες. Πρὸς ὅλους ἀνεξαιρέτως ἀπευθύνει τὸ μήνυμα· **Ἕλληνες, πιστέψτε στὸν Κύριον** ὅπως καὶ οἱ πρόγονοί σας. Πιστέψτε ἀκράδαντα. Μετανοήστε εἰλικρινὰ γιὰ τὴν ἀποστασία σας. Τότε μόνο **θα σωθῆτε «ἐκ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης»** (Α' Θεσ. 1,10).

Γιὰ ὅλους μαζί τοὺς Ἕλληνες ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν καθένα ἰδιαίτερως κάτι μεγάλο, σοφὸ καὶ σωτήριο ἔχει νὰ πῆ καὶ σήμερα ὁ Παῦλος, ὁ κοινός μας διδάσκαλος, παιδαγωγὸς καὶ πατέρας. Ὡ ἐὰν θὰ θέλαμε ν' ἀνοιξοῦμε τὰ αὐτιά μας ὅλοι ν' ἀκούσομε καὶ νὰ δεχτοῦμε τὴ φωνὴν του, **πόσο θὰ εἶχαμε νὰ ὠφεληθοῦμε!** Νὰ λοιπόν· ὁ μέγας ἀπόστολος μᾶς ἐπισκέπτεται νοερὰ καὶ ἀπευθύνει στὸν καθένα μας τὶς συμβουλές του, τὰ σωτήρια φάρμακά του.

Διὰ τῶν ἐπιστολῶν του εἰσέρχεται κατ' ἀρχὴν στὸ ἄδυτο τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας καὶ παραγγέλλει. Στους **ἄντρες**: «*Οἱ ἄνδρες ἀγαπάτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν*». Στις **γυναῖκες**: «*Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε ὡς τῷ Κυρίῳ*». Στους **γονεῖς**: «*Οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου*». Καὶ στὰ **παιδιά**: «*Ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ*» (Ἐφ. 5, 25, 22· 6, 4, 1).

Στους **πλουσίους**, ποὺ μέσα σ' ἓνα λαὸ ποὺ δυστυχεῖ ἔχουν τὴ μανία νὰ θησαυρίζουν, ὁ Παῦλος ἐπισεῖει καὶ τώρα τοὺς τρομεροὺς κινδύνους τῆς μαμωνολατρίας: «*Ῥίζα πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία... Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἠλπιεῖν ἐπὶ πλούτου ἀδηλόγητι, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, ... ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς*» (Α' Τιμ. 6, 10, 17-18)· πὲς στοὺς πλουσίους νὰ μὴ στηρίζονται στὰ πλούτη τους, ἀλλὰ νὰ ἐλεοῦν τοὺς φτωχοὺς. Γιὰ ἐκείνους ποὺ σὰν **κηφῆνες** τρῶνε τὸ μέλι τῆς κοινωνικῆς κυψέλης ζώντας εἰς βάρος τοῦ συνόλου ὁ Παῦλος ἐκσφενδονίζει τὸ θεμελιῶδες ἐκεῖνο «*Εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι, μηδὲ ἐσθιέτω*» (Β' Θεσ. 3, 10).

Στους ὑλιστὰς καὶ ἀθέους **ἐπιστήμονες**, ποὺ καυχῶνται γιὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀκάρπων γνώσεών τους, ὁ μέγας ἀπόστολος τονίζει, ὅτι πάνω ἀπὸ τὴ γνῶσι, ἡ ὁποία «*φουσιοῖ*», φουσκώνει ἐγωιστικὰ τὸν ἄνθρωπο, εἶνε ἡ ἀγάπη ποὺ «*οἰκοδομεῖ*» (Α' Κορ. 8, 2), καὶ ψάλλει τὸν ὑπέροχο ἐκεῖνον ὕμνο τῆς ἀγάπης (βλ. Α' Κορ. 13, 1-13). Ἡ περικοπὴ αὐτῆ θὰ ἔπρεπε νὰ χαραχθῆ μὲ χρυσὰ γράμματα σὲ μαρμάρινες πλάκες καὶ νὰ ἐντειχισθῆ στὰ σχολεῖα καὶ τὰ πανεπιστήμιά μας. Λεῖπουν πλέον αἰσθητὰ ἐπιστήμονες ποὺ νὰ θυσιάζονται στὴν ὑπηρεσίᾳ τῆς κοινωνίας.

Στὰ **στρατευμένα παιδιά** τῆς πατρίδος, ποὺ φρουροῦν τὰ ἐδάφη της, ὁ Παῦλος θὰ μπορούσε νὰ ἐπαναλάβῃ ὅ,τι εἶπε πάνω στὸν Ἄρειο πάγο, ὅτι δηλαδὴ τὰ ὄρια τῶν ἐθνῶν –ἐπομένως καὶ τὰ ὄρια τῆς μικρῆς μας χώρας– τὰ ὀρίζει ὄχι ἡ αὐθαιρεσία τῶν τυράννων καὶ ἡ ἰδιοτροπία τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, ἀλλὰ ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ, ποὺ κατὰ τὸ σοφὸ του σχέδιο «*ἐποίησεν ἐξ ἐνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὀρίσας προστεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν*» (Πράξ. 17, 26).

Στις **χῆρες** καὶ τὰ **ὄρφανὰ** ὁ Παῦλος στρέφεται καὶ μὲ ἰδιαίτερη στοργὴ τοὺς ἀπευθύνει τὸ μεγαλύτερο κήρυγμα, τὸ κήρυγμα τῆς

ἀναστάσεως: Ἄπροστάτευτα πλάσματα, οἱ πατέρες σας, οἱ σύζυγοί σας, οἱ ἀδελφοὶ καὶ τὰ παιδιά σας δὲν πέθαναν· κοιμήθηκαν. Μιὰ μέρα θ' ἀναστηθοῦν. Μὴ λυπᾶστε λοιπὸν κ' ἐσεῖς «*καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ... Ὡστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις*» (Α' Θεσ. 4, 13-18).

Σ' ἐκείνους πάλι τοὺς Ἑλληνες ποὺ ἀναίσθητοι συνεχίζουν νὰ **ἀκολασταίνου**, νὰ πλεονεκτοῦν, νὰ βάφουν τὰ χέρια τους σὲ ἀδελφικὸ αἷμα καὶ σὰν δαίμονες τῆς κολάσεως νὰ στήνουν μακάβριο χορὸ γύρω ἀπὸ τὰ θύματά τους, ὁ Παῦλος ὑπενθυμίζει τὴν ἀναπόφευκτη ὀργὴ τοῦ Κυρίου: «*Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενοκοῖται οὔτε πλεονέκται οὔτε κλέπται οὔτε μέθυσοι, οὐ λοῖδοροι, οὐχ ἄρπαγες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι*» (Α' Κορ. 6, 9-10).

Τέλος στοὺς **συνειδητοὺς Χριστιανούς**, ποὺ ζοῦν τὴ ζωὴ τῆς πίστεως καὶ μὲ λόγια καὶ ἔργα κάνουν καθημερινὰ τὴν ὁμολογία τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, ὁ Παῦλος ἐπαναλαμβάνει τὸ παράγγελμά του: «*Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε*», «*ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιάς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ*» (Ἐφ. 5, 8. Φιλιπ. 2, 15).

* * *

Αὐτὴ εἶνε, ἀγαπητοί μου, ἡ **πατρικὴ καὶ μεγαλειώδης φωνὴ** τοῦ Παύλου πρὸς τὴν σύγχρονη Ἑλλάδα.

ᾧ Κύριε! Ἐσὺ, ποὺ κοντὰ στὸν ποταμὸ τῶν Φιλιππων «ἄνοιξες τὴν καρδίᾳ» τῆς πρώτης Ἑλληνίδος γυναῖκας, τῆς Λυδίας, «*προσέχειν τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ τοῦ Παύλου*» (Πράξ. 16, 14), ἄνοιξε σὲ παρακαλοῦμε καὶ τὶς καρδιὲς τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων, τὶς καρδιὲς ὄλων μας, γιὰ νὰ προσέχουμε σὲ ὅσα διὰ τῶν θεοπνεύστων ἐπιστολῶν του ἐξακολουθεῖ νὰ διδάσκῃ ἐμᾶς ὁ μέγας σου ἀπόστολος, αὐτὸς ποὺ τόσο ἀγάπησε τὴν πατρίδα μας καὶ τόσο ἀγαπήθηκε ἀπὸ αὐτήν. Οὐράνιε Πατέρα, κάνε ὥστε ἡ φωνὴ τοῦ Παύλου ν' ἀντιλαλήσῃ, νὰ εἰσδύσῃ καὶ πάλι βαθειὰ μέσα στὶς καρδιὲς ὄλων τῶν Ἑλλήνων, ὥστε ἡ Ἑλλάδα, μέσα στὸ σημερινὸ κόσμον ποὺ παραπαίει, ν' ἀναδειχθῆ, «*γένος ἐκλεκτόν, βασιλείον ἱεράτευμα, ἔθνος ἄγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν*» (Α' Πέτρ. 2, 9), ποὺ θ' ἀκτινοβολῆ τὶς ἀρετὲς τοῦ ἀναστάντος Κυρίου μέχρις ἐσχάτου γῆς· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**